

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Camre: spm. nr. S 360

Elisabeth Bruun Olesen: spm. nr. S 368, 376, 382 og 394

Lenger: spm. nr. S 369 og 383

Fogh Rasmussen: spm. nr. S 371, 372 og 374

Bjørn Elmquist: spm. nr. S 375 og 413

Bente Juncker: spm. nr. S 379 og 380

Arentoft: spm. nr. S 384

Albrechtsen: spm. nr. S 385

Tommy Dinesen: spm. nr. S 387

Ole Espersen: spm. nr. S 388 og 389

Connie Hedegaard: spm. nr. S 390, 391 og 395

J. K. Hansen: spm. nr. S 392

Poulsgaard: spm. nr. S 397 og 399

Maisted: spm. nr. S 402 og 403

Rønholt: spm. nr. S 405

Carsten Andersen: spm. nr. S 408

Agerschou: spm. nr. S 410 og 411

Anne Grete Holmsgård: spm. nr. S 414

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 415

Mette Madsen: spm. nr. S 416

Pelle Voigt: spm. nr. S 417 og 418

Gade: spm. nr. S 434

Spm. nr. S 360

Til *indenrigsministeren* (3/4 84) af:

Camre (S):

»Hvad er ministerens reaktion på, at en chefpsykolog ved rigshospitalet giver offentligheden vildledende oplysninger om en indlagt patients forhold og behandling?«

Begrundelse

Chefpsykolog Hellen Ziegler, rigshospitalets børnepsykiatriske afdeling, har i flere dagblade (således Politiken og Aktuelt den 29. marts 1984) fremlagt en række oplysninger om den 13-årige Jon Mikkelsen, der er patient på den pågældende afdeling. Formå-

let med Hellen Zieglers erklæring er ifølge erklæringen at korrigere nogle af de påstande, der i forbindelse med den ulykkelige Jon-sag er blevet fremført, sidst i en kommentar i Politiken af advokat Birte Schultz-Lorentzen den 27. marts 1984.

Chefpsykologen citerer herefter uddrag af en rapport fra Københavns stadslæge om dennes besøg på afdelingen den 8. februar 1984. Rapportens oplysninger fremlægges således, at offentligheden får det indtryk, at de stadig har gyldighed, men dette er ikke tilfældet.

De faktiske forhold er, at Jon Mikkelsen efter at være bragt tilbage til rigshospitalet den 8. marts 1984 efter en flugt den 22. februar 1984 ikke går i en almindelig skole, ikke kommer til svømmeundervisning uden for rigshospitalet, ikke besøger skolekammerater og ikke må gå alene uden for afdelingen, heller ikke på hospitalets bibliotek. Jon må endvidere kun modtage besøg, som afdelingen bestemmer og kontrollerer. Der er altså reelt tale om isolation.

Det er disse forhold, der har givet anledning til den fornyede offentlige kritik mod tvangstilbageholdelsen, således bl.a. min skrivelse til indenrigsministeren af 14. marts 1984 og advokat Birte Schultz-Lorentzens indlæg af 27. marts d.å. Chefpsykologens forsøg på at korrigere ved hjælp af forældede oplysninger må således anses for at være en direkte vildledning af den offentlighed, der uanset børnepsykiatrisk afdelings ønsker interesserer sig for de principielle, etiske sider af denne helt usædvanlige tvangsanbringelse (tvungen i forhold til barnet – formelt ikke tvungen i forhold til forældremyndighedsindehaveren).

Det bør ikke være acceptabelt, at overordnet statsansat personale afgiver sådanne vildledende erklæringer til offentligheden.

Svar (12/4 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Når chefpsykologen på rigshospitalets børnepsykiatriske afdeling i et antal tilfælde har udtalt sig til pressen, er det angiveligt sket med henblik på at korrigere nogle af de oplysninger, der er blevet fremført i forbindelse med Jon Mikkelsens ophold på rigshospitalet.